Enderrock | Marc Isern | Actualitzat el 13/06/2018 a les 11:30

La Pegatina: «Ja estàvem farts que les nostres nòvies ens deixessin perquè no podíem estar amb elles»

La banda de Montcada i Reixac ens parla del seu últim disc, 'Ahora o nunca' | El proper concert a Catalunya serà aquest 16 de juny a la Bisbal d'Empordà en el marc del Festival Coordenades

La Pegatina | Arxiu SonDe3

Una dècada i mitja és el temps que porta la banda de Montcada i Reixac als escenaris. Són vuit músics que han aconseguit exportar una fusió genuïna rumbera explosiva arreu del planeta. Aquesta vegada la formació ha deixat la producció a les bones mans de l'argentí Rafa Arcaute (**Calle 13**, **Andrés Calamaro**, **Diego Torres**, **Residente**) per presentar *Ahora o nunca* (Warner, 2018), el seu darrer àlbum. **La Pegatina** es reinventa en un so compacte però amb matisos que ja deixa entreveure la màgia que la banda pot arribar a traslladar als directes. El dissabte 16 de juny el grup tindrà l'oportunitat de desmostrar-ho a la Bisbal d'Empordà en el marc del Festival Coordenades, on compartiran escenari amb artistes com **Macaco**, **Buhos** o **Ramon Mirabet**.

***Ahora o nunca* sona a ultimàtum...**
Adrià Salas: Sí, però no. La cançó homònima que es titula així és un clar ultimàtum, perquè reclama canviar les coses d'una vegada. Però en el context del disc sencer és una filosofia de vida, ve a dir que o fas les coses ara, o perds el tren.
Rubén Sierra: És un missatge que té una base totalment optimista.
A.S: El productor **Marc Parrot** ens va dir fa temps que ens trobem en un moment en què podem

permetre'ns el luxe d'equivocar-nos. "Podeu experimentar i arriscar-vos, perquè teniu una carrera prou sòlida", ens va advertir. I és una reflexió que lliga perfectament bé amb la idea d'ara o mai.

A l'hora de gravar cançons noves i encarar-vos al nou disc, en què heu pensat?
A.S: Ja teníem moltes cançons compostes al llarg de l'any. Al productor n'hi vam enviar una vintena. Les va escoltar i va dir quines podien lluir més. No volíem fer el de sempre, no ens venia de gust repetir patrons.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=suylFFH1yWo
I per parlar de canvis sorprenents, *Ahora o nunca* només té deu cançons.
A.S: Obeeix a les noves lleis del mercat. Ara s'estilen més els *singles*. Abans de publicar el disc ja en vam estrenar cinc avançaments. La indústria discogràfica vol experimentar i prefereix treballar individualment cada cançó... A més, així t'estalvies de gravar cançons que inevitablement queden en no-res.

Us ha costat acceptar la nova producció? Per exemple, al disc la guitarra espanyola de Rubén Sierra hi és inexistent.
R.S: Estàvem disposats a jugar. Si havia de quedar un instrument a la banqueta, no passava res. Si volíem fer coses diferents, calia utilitzar ingredients alternatius. També hi ha menys exercicis d'estil.
A.S: Vam presentar les cançons amb guitarra i veu, i Arcaute les va vestir com va voler. "Sonquesón" era rumba i ara és més country. "Y volar" era ska i ara és un *merengue-reggae*. "Algo está pasando" estava molt accelerada i ara és un ska clàssic. No havíem estat mai tan tranquils a l'estudi, sense cap preocupació. Tota la pressió va ser per al productor.

Ja no sou els jovenets de vint-i-pocs anys que vau començar...
R.S: No sé si té tant a veure amb l'edat com amb les experiències viscudes. Abans arribàvem al final de gira rebentats. Miràvem enrere i havíem fet concerts a la Xina, el Japó, a països d'Europa, a l'Amèrica Llatina... Ens preguntaven on havíem tocat feia dos dies, i ni ho recordàvem. En canvi a la darrera gira, *World Tour 2017*, en el meu cas n'he gaudit al màxim. Passarà el mateix amb els concerts que començarem ara.

Experimentar i viure amb més calma?
A.S: Era necessari passar per tot arreu i fer tota la feinada per arribar on som ara. No deixem de treballar, però som més gent i estem més tranquils... A més, ara tots tenim trenta anys, alguns parella estable... Ja estàvem farts que les nostres nòvies ens deixessin perquè no podíem estar amb elles.

En què s'ha transformat La Pegatina?
A.S: Som un grup internacional, que s'adapta als llocs on actua sense perdre personalitat. Cantem en molts idiomes, viatgem per tot el món i ens funciona a tot arreu.

Què us identifica?
A.S: Quan actuem al concert d'aniversari de **Gossos**, som un grup català. Quan Radio 3 ens convida a tocar a *La Casa Encendida*, som un grup alternatiu espanyol.

La Pegatina. Foto: Ibai Acebedo